

Ελλήνων Επικρατεῖαι; Κέρισις Αναγκῶν
ποντος διατάττει κατ ἀπόφασιν τῆς Κυρίως
εἰς τὴν ποτικήν τῆς Μητρὸς Δικινήν
τὰ πάντα τῆς Εργασίας τῆς Ανεξι-
τευτῆς Εργαρείδης, πριγάδεττην έτι οἷλην καὶ
καλὰ δια μέτρον εἰς τὴν διανομὴν τῆς

Είναι λοιπόν ἀληφές, τι οι Κύροι Αὐτοί
ευεργάται μας συνωμοσαν κατὰ τὸν οὐρανόν
τεκνὸν Νόμον μας... Είναι λοιπόν αὐτό^ν
ὅτι ἐνθυσισταὶ εἰς προφητὴν ὡτίζεται με
Ἐθνος, τὸ δόξαν τοῦ καίνουσαν εἰς τοὺς
πελεύσαστου; Είναι λοιπόν αὐτός ὅτι καὶ
ρέτως διετάττοντες τὰς γυναῖκας, ἀπορέσ-
αν τὸν Θάνατον τὰς Ελευθερίας τοῦ θυρεοῦ,
καὶ τλέον τελυτρεῖον; Καὶ τοιοῦ διεπιδίδαστος
ἢ σα χωρατηγής οὐ τον ἀλένθερον ἄνθευτον.
αἱ τόλμοιν να εκβίδωσιν Συπροσθετούς τοῦ ἐθ-
νούς συντρύμενον εἰς Βουλὴν τελίντα φέρμα
αἱ ἔποι καταπατοῦνται τὰ προσφιλέστερα
δικαιώματά του, οὗτον ὁ Γονιμοτέλειος Κύρος
Πατέσσεις Δόθεις ἐναντίου τὰς ἰδρεις μὲ τὸν
εἰρητηγμόντος λαρῶσαν τὰς ὀντακουσιας τόλμην
ἀποδεικνύει μίαν τελίττην πρόξενον δεστοτεσμοῦ
καὶ παρονομίας ὡς ἀφελήμενον εἰς τὰ συμφέ-
ροντα τοῦ ἔθνους; καὶ ταῦτα ἀλλον συμφέρον
μηποτεὶ να ἔχει τὸ ἔθνος, εἰμὲ τὰς ἀλευθερε-
γυτους:

Σεπτήν Σιωτήν ἀπαυτέον σιταριδίται τὸν
Νόμων..., ἀλλ ἡ σιωτή τὸν λόγον εἶναι
πλιόν ἀπαίσχος σινειστῶν.

Πρὸ τῶν Εκθηρίων τῆς Αιγαϊοτάτου Εφι-
μένης τῆς Ελλάσος Κύριον Παντελήν Κ
Παντελῆ.

Η τοπική Δοίκησις της Θράας κατέταχε της έπι των έπιτερων και της Αστυνομίας Γραμματίσας της Επικρατείας της Βασιλείου παρελθόντος Αύγουστου, μέτρο αύγουστος 86, σύμφωνα ληφθείσαν, σάς εἰδοτοις ήτις ειδικότερας της Σεβαστής Κυβερνήσεως να την τελεί λοιπού η έκδοση, της Εφημερίδος σας.

Τόρα τῇ 6 Σεπτεμβρίου 1827.
(Τ.Σ.) Οἱ Διαικύται τῆς Νάσου Τραϊαν.

Πέδιο τοῦ Κυρίου Δασκάλου τῆς Νίσσας
Τύρου.

Kapitel 8

Ελαύων τὸ ἀτόμον τοῦ Σεπτεμβρίου ἐγράφει
εἰς διὰ τοῦ ἑταῖρου μὲν εἰδοτείστε οὐτις, μέντοι
ἀποφεύξεις τῆς Κυζεύης, μὴ πόντον τοῦ
λιαποῦ. Η ἀποφεύξεις τῆς Εργαστήρας μου.

Αγώνα Σουλτάνου, τούς οποίου ήθελησε
ἀποτελεῖ τὸν Νόμον, ἐστιλευθέας αὐτῷ εἰς
τὰ διέλεια τῆς Ελλάδος, συνέψει διέ τις
τρομερή τὸς πατριδίς μω. Φίλεσσον ἔταις εἴν
αρεθῆ αναγκαστικένας γὰρ οὐκ οὐδεὶς εἰς μίσον τοι
άκυττην ανήκειτο καταδίκην, ἀλλά ἐπειδὴ κατ
εὐρυχίαν ἡ πράξις μετέβασται ἀσθετική
ἀπὸ τῶν Ελληνικῶν Κράτους τῆς Ἑπειρούς,
ἡ θελητρας εἶσαι μηδὲν, ὅταν κατὰ ήθελητρας
ἐν θεμελίωνται εἰς τὰς συνταγματικοὺς Νόμους,
ἡδὲ εἰδιποτέπις προσφύγεται απὸ θεμελίωνται εἰς
εὐετερούς τῆς Μεσασλαΐδος, ηθελοντικότεροι
τὰ μηγιστά τὸν ιαυτόν μου, ηθελοντικότεροι τὸ
ιδρυτικόν ζημιέ μου, εἰς το έποιον σεμνότεροι,
εὑ διοικητέσσις καὶ διὰ τὰν καλὴν θέλητρη
τῶν ἀντικυθεριούμεντων παρητούμενη απὸ τὰ το
λυτηρώτερα καὶ αναφίέτε τοιούτοις αποτελεῖται, τὸ
όπειρο τὸ βασιλεύον πολιτικό τῆς Ελλάδος
σύνταγμα, ἴγγυτάς εἰς τὰς ἑλεύθερις Ελ
ληνας.

Τὸ δημόσιον τὸν Ἑλλήνων δίκαιον, τὸ δημόσιον κανονιζεῖ καὶ τὰ δικαιώματα τῶν λαών,
καὶ τὰ στρατιωτικά τῆς Κυβερνήσεως των
χρέων θεατρίτται εἰς τὸ 10 ἀετόν τοι „Οἱ
Ἑλλήνες ἔχουσι τὸ δικαιώματα γὰρ συντήνονται καὶ
ταξιδιώτα ταῦτα εἶδον κ.τ.λ. Ήντος ἀλλίων
διεργάται νῦν Θεοφάνεια, μία Τυπογραφία, μία
Εφημερίς, ἐν πεντε δὲ σύγγραμτοι, εἰπεὶ ότι
κετοποιήσταται μήποτε εἶναι ἀπόμενοι κακοίκ
δικαιοσύνης αὐτοῖς Ἑλληνοῖς οὐδεὶς

Ο αὐτός θεμελιώθηκε Νόμος... μέτων τὸν
ἀργυρουποίου τὰς ελευθερίας μας λίθους καθιερώνει
τὴν μεγάλην ἀρχήν τῆς Ελευθερίας τοῦ τύπου
ἀστολοῦτες διατηρούττων εἰ: τὸ 26. ἡρῷον ὅταν
„Οἱ Ελλήνες ἔχουσι τὸ σικατίωμα χωρίς προσ-
ξέτασσιν νὰ Γράφωσι καὶ νὰ Δημοσιεύσουν ἐκ
δέουσας διά τοῦ τύπου ἡ Ἑλλένες τοὺς γονιόδομούς
καὶ τὰς μνημεῖά των.

Ιποτελείαντος θύματος; τοίνιον ιερόσυλος εἰσόδοις; ποιεῖται τολμηρός παρεβάτης τὸν χριστὸν
τους ἀπειρούς; Βίκιοι μὲν μὴ ἀπογνωμένοι απε-
τὸ τρυπούλιος αὐτὸν δικαίωμα, τὸ δέποτε ἀξεχ-
ρήχθη ἐπειδὴ τὸ Εθνονόμονος εἶ; τόντος Συνταρα-
τικοῖς τίκτουσταιοι; θυμητοί; μηδὲ λύκοις εἰ-
λευθέρως θύα τῆς Εφημερίδος μονών τὰς κατα-
χρήσεις τῶν ἀντικριστῶν φρουράτων καὶ τῆς φαί-
νης τῶν φυτριατῶν κατεπέπτησα οὐδὲ τοῦτο
τὰς ἀρχὰς τῆς χριστιανικῆς; Θρησκείας; οὐ λόγος
εἰπεῖν τὰς παραπλεύσατε τοιαύτην Λογιαστικήν την
λαζαριστικήν οὐτέσηρη εἶ; τὰς σεμνότητας;
μόγιπως ἐπικρίνου τὰς δημοσίους τῷ; Κυβερνή-
σιας πράξεις δὲν ἀπέργυτο, κατὰ τὰς θύληρ-
του Νίκας πάσσων απομικτούς θύρας καὶ στρα-
κοφυντίας;

Ω; ἐλένθερος λεπτὴ πολίτης μὴ τούτους εἴρ-
τὸν Θέρον λαὶ τῶν Νόμων τὰς Ηπατρίδος μ-
μάκριζε τοῦ γὰ τοὺς προδόστο μὲ τὰς Βουλικ
κατίταινοις τὰς ἐκώλυτος τὰς Αιγαργίτοις
φημενίδος υρεωῖ δὲ θαυτίας; εἰς τὰς συντ-
λίτες μὲν, εἰς τὰς ἐλευθέρας Εὐλέθες, εἰς τ-
τεῦς; εἴκους ὡς προσίτας τῶν Νόμων, Κύρος
Διοικητής; νὶ ἐμῆς ἡτριεύει τὰς Εῦνικος Ε-
λέθες, ἥτις κατὰ τὸ 85. ἀριθμὸς τοῦ Οργανοῦ
Νόμου „προστέθει τούχος τὸν ἀλινθερ-
νὸν τίκτες“ τῶν ἐπὶ τῷ επωτρικῷ καὶ τ-
Αιεινοῦμες Γραμματέος τῆς ἀπαρτείας; Κύρος
Αιασσεῖος Δέσποτος, δέσποια πρεσβυτέοντος; τό-
φεού τον ὑπεράξια τεῖ Νόμον ὑπεργάφει
ζειταγήν προφασίδος ἀντιλαίμουσα τὸν συντο-
ματικούς πᾶς Ηπατρίδος μετα Νόμους ο-
ποιοι ὑπτάσθησαν αὐτοφατίζονται εἰς τὸ 131. ἀρι-
θμὸν συντάγματος δέν, Οἱ Γραμματεῖς τ-
Επικρατεῖας είναι ὑπερθυμοὶ καὶ κατηγοροῦν
ἔπιπροσθεν τὰς Βουλίδες δὲ τοῦτον, καὶ
χρησίον θυμοσίων χρημάτων, καὶ δὲ ὑπογε-
τῶν εἰς βιταγύλα ἀντιβιταγύλα εἰς τοὺς θευτελού-
Νόμους, καὶ ἀλλοὶ ΦΛ οἱ μοσ, οἱ ποτοί;
Ἔτοι τὰς ἐλευθερίαν τεῦ τίποι δέν είναι θε-
υτελούς τοῖς ἄλλοις πρόπει καὶ ἐκληροβούτοις τοιούτοις

Οὐχ, ἐπιμένω εἰς τὸ δικαίωμα, τὸ διοικητικόν,
τίθει, καθὼς βλέπετε, ὁ Ναύπας, ξυγτὸς,
οὗτοι Διοικηταὶ, νὰ γράψει μεῖ δοῦλο διοτί γε
παραβλέπει τὸς ἴτο δούλου 862 διατ

τὸν εἰπεῖν τὸν ἐπιτερπόν τον Σοργματέων διὰ τὸ ἀργεῖον σύνελθεν.

Μένο δὲ μὲ τὸ αὐτὸν Σύμβατον
Διακριται!

Τύπος τῆς Σεπτεμβρίου 1227.
ἐντελέσθε τοι πολίτης.
Ο Εκδότης τῆς Ανεξαρτήτου Εφεμερίδος τῆς
Ελλάδος.

Партелис К. Партелис...

Επειδή οἱ Κύριοι Διοικηταὶ τὰς Νάσου Τύρων
δέν εἶναι ἔνδογον νῦν μοὶ κακοποίησσι κατὰ τὴν
ἀνοτέτων ζητητὸν ποὺ ἀντίγραφον τὰς παραδόξους
διατάγγεις τῶν ἐπιτελείων κατὰ τὰς Αἰγαίους
μίσσας Γραμματέως, ἀπετίνης ὁμέσου τῷδε
ἀντίν ζητῶν τὰ διάταγματα τῆς καταδίκης μου
νῦν νῦν εἴσεπέσσω ποὺς ἀπὸ τῶν δύο πορίμων
χρησιμῶν τὰ πατεριτάτην τὸ Γραφεῖον του ἩΓραμ-
ματεῖον ηὔτε ἐργάμενον γέγονε;

Πρὸς τὸ ἐπωτερικὸν καὶ τὸ: Αγυροπέται
Επανάτιμον Κύριον Αγροτίσμα Δέσμον.

Επειδὴ καὶ ἔντοτε τὸν ὥραν Αρ. 862 λι-
ταγύνεσαι ἀπὸ τὸν ἐδῶ τοπικὸν Διοίκησιν, εἰ-
τὸν ἔπειτα δὲν ἐκρίθη εἴλουσαν νὰ μοιδοθῇ δι-
τοῦτο παρακαλεῖ νὰ διορίσετε εἰς τὴν γραφεῖ-
σαν; ἐπὶ γένει μοὶ σαλβᾶ τὸν ἄνω αὐτούραμ-
μαντανεὶ τὸ ἀνάκτορον σίσσαι.

Τὰ 8 Σεπτεμβρίου 1837. ἐξ Τραπέζης τῆς Ανεξαρτήτου Εφεμερίδος τῆς Ελλάδος.

Партелі: К. Партелі ...

**Εἰ τὸς Βασιλείας τὸν Γερμανόν τρίτον
Κάκη Φίτις Βιλιάρι έγένετο απεισαγόμενον**

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αρι. 7. Τριήντα πέντε τίτλων ιστορικά, ποιητικά κατ' εξαντλίαν.

Ορισμός προτιμᾶς της Αλβενίας
Αριστού.

Τριήντα πέντε τίτλων ιστορικά, ποιητικά κατ' εξαντλίαν.
Περιοδικό της μιας φρίξης την Ελληνικήν.

Εσωτερικά.

Εκετάζοντες καὶ πολλάκις κατακρίνοντες τὰς στριμούς τῆς ἐκείστης Κυβερνήσεως τας Ελλήνος, δὲν ἐφαγτάσθηκεν οὐκαπτώσαιμεν τὸ σύνοικον, τὸ ἡποίου χρεούσιν οἱ λαοὶ εἰς τὸν ἴδεαν τῆς Κυβερνήσεως, ἀντὶ τοῦ ὅποιας οἱ αὐτοὶ ποιοὶ ἔχοντες ἄλλον Νέαρχον εἶπον τὸν ὄρμον τῶν οἰκιστῶν ταῦθεντων, ἄλλοι οικισθήσοι ἀπεκλύτοι, εἴμι τὸν δυναμίν του, θελούν ἔστριμοντες τὴν τάλαιον γύρια καὶ τελετόμορφα δρόμους, δέντρα ἀπέραντα αὐτὸν τὴν νόμιμας τὸν ἀνέψημεν τὰς θύσεις τῆς ἀσφαλίας καὶ τὸν ἀντικαταστατικόν τοις τὸν κινητικόν σύσημον τῆς πορευόμενος καὶ τοῦ φύκον, απαντεῖ τῆς βλασφημίας· ἀλλὰ γνωρίζοντες ἐκεῖνο, τὸ οὗτον γνωρίζει τὰς ἀπολιτομένες κύριος ὅτι οἱ αιαχῆς δεν εργαζόμενοι, οὐδὲ ἀπερίβασις; τῷ καθεγότων Νέαρχου, δέντρα ἀπόσπους ἐξωστίας· οὐδὲ ἀπογραφήμενοι εἰς τὸν αἰρυθῆ διατήγησιν του, ἀπογραφήται εἰς τὸν Ελληνικὸν Βασιλεὺν καὶ εἰς τὰ κοινά ηγεμόνην τὰν πανομοιαν Ίπου καὶ σύντητον ἀπογραφήσιν καὶ τοὺς Ηρακλειούντας, ὅποιοι κατέναι, καὶ τοῦτο τὴν ἐπίσημην καὶ θέλοντα τὸ αὖτις χροῖς οικνέα φύσιον μητε ἐχθροποίειν φατριαζικήν, καθὼς ἀνίκει εἰς τὸ σεμεῖον τριτέος τοῦ Εφημεριδογράφου επέκυγελμα.

Οταν τρίς τούτων ἀποδεικνύσσωμεν, παραδείγματος χάριν, ὅτι η Κυβερνήσις παραπομέι, διεγέρει κατ αὐτὸν τὰν κοινὴν γνώμην, οὐδὲ-

ρίσκεται εἰς ἀντίθεσιν φανεῖται πρὶς τὸ ἔθος δια τὰς δεῖνα η δεῖνα πραγμάτων τὸ Οργανικόν Νόμον..., καὶ ἵπομένος γίνεται πρὸ ταυτία τῆς διαλύσεως τῆς κοινωνίας καὶ τῆς πλέον πρωτερᾶς αναρχίας, ἐνοδεύειν εἰς τὴν τροφικήν τῶν πράγματων κανένασιν μὲ τὴν περιληπτικήν λέξην (Κ. Σ. ρηματον) τοὺς ἀντικοινωνεῖτας καὶ τοὺς οἰκουμενικούς, καὶ κατὰ τούτο τοὺς μόνην μισθωμένα τούς πρωτοτίκους εἰς τὴν ἀλευθερίαν τοῦ τόπου, Αργολίς, Εὔβοιας, Αιγαίου, οἱ ὅπλοι μὲ τὴν πεντε πρικήν λέξην Gouvernement ἐνοδεύοντες. ἀλλὰ γράφειν εἰς ταυτῷ τὴν πατρικὴν γλώσσαν μας, ἀλλ ξακουσθεῖσεν τὸν δρῦντην λόγον.

II ἐπίγειτος· ἀντηρεῖται ἐφάνητη τούτη τοῦτος διὰ τῆς συκεφαλίας τὸς ὅποιας, δὲν πένουν νὰ ἐπιφέρουσι κατὰ τὸν ἀχειρότηταν Ανεξαρτήτου Ελληνιδος, θεοι θέλουν νὰ δεσποτίσωσι ἐν γηστιχίᾳ, καὶ οἱ επιτυχίες κόλακέστω, ἀλλ ἀριστεῖταις αὐτούς εἰς τὴν οὐρανοκήν τοῦ Εθνους; τεραφρίησιν γιασούρειν νὰ εργάζοιτε τὴν σπιδείαν προσοχήν τῶν γηγενῶν Ελλήνων, εἰς τὰν πένην ταχύνομεν, τὴν πλέον Σουλτανικήν, τὴν πένην ιερόσυλην πλάξιν, τὴν ὅποιαι ποτὲ βεβείηση; ποτὲ καλός (1), ποτὲ τουρκοφραγωτός; δὲν ἐφαγτάσθη... Ο ἐτί τὸν ἐπωτερικὸν καὶ τὴν Λευκούντας Πραγματεύεις τῆς ἐλευθερίας

(1) Καλάς, ὀμοιάζονται οἱ οἰκουμενοὶ τοῦ Αἰγαίου τοράρωδοις τῆς Κίνας.

μερικὸς ἀς Διητικόν, καὶ ἐπιστρέψας ἔργῳ τὰς ὄποιας ἐκμε παρατηρήσεις του τόπου, της Διοικήσιος κ. τ. λ. Γούτων αἱ ἀφοροῦσαι τὴν Δικήσιον ἐδυσχέσησαν παραπλὴν τὴν Βασιλέα τῆς Διητικός, ὁ δόπιος ἐπειδὴ τοῦτον ἐν Αἴγυπτῳ Ιρρεῖσι του εἰς προτάλυνη περὶ τούτου εἰς τὸν Βασιλέα Γουλιέλμον· ὁ Βασιλεὺς ἐρώτησε τὸν Ἰάκωβον, τί ἡθελε νὰ κάμη,, Μεγαλειότης; απεκρίθη ὁ Πέτρος, ἵνα οἱ Μεγαλειότης σου ἐκμε τοιούτον τακτικὸν εἰς τὸν Βασιλέα τὸν ἰδικὸν μου, ἡθελε σὲ σειλη τὴν κεφαλὴν τοῦ συγγραφέως,, Γούτος, εἶτεν ὁ Βασιλεὺς, δὲν ἡμπορῷ νὰ τὸ κίριον καὶ αὐτὸμποροῦσαι, δὲν ἡθελε θελήσω νὰ τὴν κάκωπλὴν ἄνθρης, πανακαλῶ τὸν συγγραφέα νὰ καταγράψῃ ὅτι ἡδη μὲ εἰπεῖ εἰς τὸν δευτέραν ἐκδοσιν του. ἐγὼ ὡς καλὸς πολίτης δὲ ἡμερῶ νὰ πράξω ἐναντία τοῦ Νόμου, Ὅστις προσατένει τὸν τύπον, δύναμα, δύναμις νὰ κάμη τὴν χάριν εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ καταχωρίσω τὴν διαταγὴν της εἰς τὸν Ερημόδαρον,

Ενῷ ἡ Μέλισσα κοινοτοῖεī ὀπόσπασμα ἐπιειλῆς ἀπὸ πόρου ἐκ τῆς ὄποιας ανίγεται, ὅτι ὁ Αἴγυπτικὸς σόλος δὲν ἔργασεν εἰς Νεόκαρον ἀλλ ὅτι εὐλόγεται ἀκόμη εἰς ψυρραῖ, λαμπτέομεν ἐξ ἐναντίας Γραμματα ἀπὸ Κυθῆς αὐτὸς 8 τοῦ ἐνεστῶτος, ἀπὸ τὰ ὄποια βεβαιοῦται, καθὼς καὶ ἀπὸ ἀνθρώπους ἐλέγοντας ἀπὸ τὰ παραλιὰ τῆς Μεσσηνίας, ὅτι ὥρητες σόλος ἔφθασε τῷ ὄντι εἰς Νεόκαρον καὶ μὲ τὰ ἐκεῖσε τροκαριῶν εὐρισκόμενα σύμποσούνται περὶ τὰ 180 πλοιά πολεμικά καὶ φορτηγά, τὸ ὄποια ὁ Ιπτραῆρ πασα: μετὰ σποδῆς ἐτομάζει 7000 περίπου συάγεμα διὰ νὰ δραστη κατὰ τῆς Νασοῦ Ιρας καὶ Σπετσῶν.

Δέγεται πρὸς τούτοις ἐκεῖ ὅτι ἐν Δικοστού Ρωποῦσαν ἔλευ οὐχεὶς ἐμφανισθῇ εἰς τὰ νερὰ τῆς Σικελίας τὸ ὄποιον ρᾶς δίδει αἰτίαν νὰ συλτεφῶν μεν, ὅτι ὁσόλος οὗτος, Ὅστις τὴν Σ. Αύγουστον Ε. Η. ἀνεχάρησεν ἀπὸ τὸ Κλύδων, πρέπει νὰ ἔφθασεν ἐώς τώρα καὶ εἰς τὰ νερὰ τοῦ Αἰγαίου τελάγους. Κι δὲ Αιτιώναρχοι τῆς

Μεγάλης Βαττωίας. καὶ τὰς Γαλίνες μὲ ίκανα πλευρικά των τοποῖα εὐρίσκονται εἰς τὰ νερά ἐκεῖνα, μὲ τοποῖα δὲ λαγεῖαι, διὰ τὰ ἐπονίσουν πάτην σύγκρισιν μεταξὺ τοῦ τούχου καὶ Αἰγυπτιακοῦ σόλου, καὶ τοῦ Βαλισσοῦ, ὁ δόπιος παρέπλεε περὶ τὰς νήσους Σατανάτους.

Ο Κύρῳ; Καποδίστριος κατὰ τὰ ἄνοι γράμματα ἀνεχάρησεν ἀπὸ Δούλια τὴν αἱ Αἴρης Ε. Ν. διευθυντήρεσσαν εἰς τὰ παράπτωμα.

Ἐς τοῦ κατὰ τὸν Κορινθικὸν ἴσθμον σχρότοπειον τὸν 11 Σεπτεμβρίου 1827
Ι. ὁ τὴν Λαγκαδεμητικὴν Επιτραπέντην
Ελλάδος;

Κύριε;

Διὰ τοῦ ἀρχιγραμματέως μου Κυρίου Γ. Α. μεβάνω τὴν τηρίνω νὰ σᾶς δώσω τὴν χαρογού αὐτοῦ στην τῆς ουρανοῦ σύμμερην εἰσότου 4 Ελληνικῶν πολεμικῶν πλοίων συγκεντένων ἀπὸ ἐν Βρετανίᾳ δέος Σολέττας καὶ μέταν Βίρκαν Κανούσου εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον. Ταν χαροποιῶν τάντην εἰσῆστιν αὐτὴν τὴν συγκίνησιν μὲ ἐκόμιστοις ἀνίστημος ἐπιτηδεῖς δραστήρεσσες ἐν τῶν ῥηθέτων πλοίοι, ἃ των εἰσερχομένων ἔβλαψαν πολὺ μὲ κανονοβολισμοὺς τὸ πονημελικὸν καζέλι. ἡ εἵποδος αὐτῇ ἐλπίζω δραστήρεσσες μεγάλην ἐμψυχωτεύει καὶ θέλει προκίνητη μεγάλον ὄφελος.

Πιρὰ τὸν ἴσιον ἀνθρώπου ἐπληροφορίην δέει ἀπόψε ἐμελλε νὰ εἰσέλθω καὶ τὸ Αιγαίονιστον.

Ο Αρχιγράμιος

Τέλος

